श्रीगणेशायनमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एकदन्त महावीर्य्य नमस्ते परशुपाण
ये ॥ सिध्यन्ति सर्वकार्य्याणि त्वत्प्रसादाद्गणाधिप ॥१॥ शिवपुत्राय भ
व्याय मातंगास्याय ते नमः ॥ नमः पार्वतिपुत्राय विघ्नभंगाय ते नमः ॥२॥
गणानांपतये तुभ्यं नमस्ते चैकदन्तिने ॥ विघ्नार्णवनिमग्नानां तार
णाय नमोनमः ॥३॥ ये ये भजन्ति त्वां देव तेषां विघ्नो न विद्यते ॥ सर्वमंगल
कार्य्येषु भवान्पूज्यो जनैः सदा ॥४॥ मंगलं तु सदा तेषां त्वत्पादे च धृतात्म
॥१॥ नाम् ॥ बहुधैवं च विज्ञाप्य पुनः प्रोवाच पद्मजः ॥५॥ रक्षा च क्रियतां
मस्य सांप्रतं बालकस्य वै ॥ आज्ञाप्यैवं विधातापि विरराम गजान
नः ॥६॥ गजाननोपि राजं हि पश्यन्प्रेम्णा मुहुर्मुहुः ॥ जहास मनसा
देवो वाक्यं श्रुत्वा विधेरिदम् ॥७॥ ब्रह्मा विचारयामास विधिवाक्ये
महामतिः ॥ रक्षा च क्रियतामस्य बालस्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बालकस्य च। चतुर्भिर्वदनैस्तत्र तातं तातेत्युवाच ह ॥१६॥ अग्निरोगो मुखपंक्तिश्च
नजहास परं तूतमः ॥पा। शिनाकुशरीर्घेन चक्रे रक्षां पितामहः ॥१७॥ रक्षां
कृत्वा निजस्थाने विवेश कमलासनः ॥ कपर्दिप्रिन्नुत्थाय पंचभिर्वद
नैर्ब्रुवन् ॥१८॥ अनेन बालनृपरारक्षितो निजसेवकैः ॥ सदामहेश्वे
तिष्ठ पत्रकालभयं न हि ॥१९॥ तदा रामो न किंचिद्व्याहासं चक्रे च बाल
२ कः ॥ महादेवो निजस्थाने आसीनः शिखिवाहनः ॥२०॥ षड्भिर्वदने ॥२॥
॥२॥ वाक्यं [illegible] त्रिभुवनरघुनन्दनम् अहो राम महा
बाहो किं करोषि गजाननात् ॥२१॥ षड्भिर्वदनैः पुत्रं मां पश्य स्वबा
लकं मत्तः किं न विभेषि लंत्रिकार्यवदनं मम ॥२२॥ अहो [illegible] नगतादे
वी [illegible] ॥ अब्रवीत्[illegible] कार्त्तिकेयं निजात्मजं ॥२३॥
[illegible] स्थानं [illegible] शत्रुहा ॥ [illegible] कथं विभ्यौ

स्यास्य सांप्रतम् विधिनाचैव प्रोक्तो हि भिन्नवाक्ये न सांप्रतम् अयम
र्थो हि वाक्यस्य मनसैव विचार्यते ॥ अकारो वासुदेवः स्यात् षष्ठी ह
स्य भवेद्ध्रुवम् ॥ बालकेश इति प्रोक्तः कः शब्देन प्रजापतिः ॥९॥ वा
लेवालकाकारस्तु जापतेनस्य नित्यशः ॥ इति बालकशब्देन परब्र
ह्माभिधीयते ॥१०॥ बालकस्यास्यवाचार्थो मिमातानः सुनिश्चि
3
तम् ॥ पुरलपौनवतकथामनसैवसमराम्यहम् ॥११॥ करौ प्रचाल
यन् दो वै पित्राविव चपछि रादृ ॥१२॥ शुंडं प्रसारयामास रामस्यो प
रिकोल्लः ॥ भ्रामयामास पश्चात्तोरस्तोपं रामनामिनः ॥१३॥ ततो रामो म
हातेजा बालरूपी तु कौतुकी ॥ चकार वदने किंचित् [illegible] संकोचन
दिकम् ॥१४॥ रावणार्थं गतो शान्तु भया दिव भयं नहि ॥ गजं तु डो
पि संकुच्य संजहार निजं करम् ॥१५॥ धानापि प्रजनस्थाय रक्तोपं